

Sygn. akt I C 91/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 sierpnia 2017 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Agnieszka Piotrowska

Protokolant: sekr. sąd Judyta Pukownik

po rozpoznaniu w dniu 04 sierpnia 2017 r. w Gdańsku na rozprawie

sprawy z powództwa N. S.

przeciwko (...) S.A. w S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz powódki N. S. kwotę 3.028 zł (trzy tysiące dwadzieścia osiem złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 16 grudnia 2016r. do dnia zapłaty,

II. oddała powództwo w pozostałym zakresie,

III. kosztami procesu obciąża powódkę N. S. w 67%, a pozwanego (...) S.A. w S. w 33% pozostawiając ich szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu.

Sygn. akt I C 91/17

UZASADNIENIE

N. S. domagała się zasądzenia od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w S. kwoty 8.600 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z odsetkami w wysokości ustawowej od dnia 16 grudnia 2016 r. do dnia zapłaty oraz kwoty 508 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 16 grudnia 2016 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu podała, iż w dniu 11 października 2015 roku w G. doszło do wypadku komunikacyjnego, w wyniku którego poszkodowaną była powódka. Kierujący pojazdem marki F. nr rej. (...) M. P. naruszył zasady ruchu drogowego, nie ustąpił pierwszeństwa powódce, przechodzącej przez przejście dla pieszych, skutkiem czego doszło do jej potrącenia. Po zdarzeniu została przetransportowana karetką do (...) sp.z o.o. w G., gdzie stwierdzono stłuczenie głowy z objawami wstrząśnienia mózgu, uraz skrętny kręgosłupa szyjnego, stłuczenie klatki piersiowej, ogólne potłuczenia ciała. Z uwagi na utrzymujące się objawy bólowe kręgosłupa wraz z zaburzeniami równowagi, kontynuowała leczenie w poradni neurologicznej, poddała się również rehabilitacji. Przebywała na zwolnieniu lekarskim od dnia 24 października do dnia 6 listopada 2015 r., które przedłużono pierwotnie do dnia 27 listopada 2015 r., następnie zostało przedłużone jeszcze o 21. Zdarzenia z dnia 11 października 2015 r. spowodowało u powódki znaczne cierpienia psychiczne i fizyczne, wynikające z dolegliwości bólowych, konieczności specjalistycznego leczenia, w tym poddania się leczeniu farmakologicznemu, uciążliwej rehabilitacji, ograniczeń w życiu codziennym. Wystąpiły u niej zaburzenia lękowe oraz problemy ze snem. Powyższa szkoda została zgłoszona pozwanemu. Pozwany w toku postępowania likwidacyjnego uznał swoją odpowiedzialność za powstałą szkodę. Ostatecznie przyznał powódce zadośćuczynienie w łącznej wysokości 2.400 zł, dokonał zwrotu kosztów leczenia do łącznej kwoty 460,03 zł oraz

przyznał kwotę 1.804,58 zł tytułem zwrotu utraconego dochodu w okresie przebywania przez poszkodowaną na zwolnieniu lekarskim. Jednocześnie pozwany odmówił zwrotu kosztów zabiegów rehabilitacyjnych i konsultacji neurologicznych poniesionych przez powódkę.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

W przekonaniu strony pozwanej powództwo nie jest zasadne, gdyż roszczenie jest rażąco wygórowane. W ocenie pozwanego wypłacone świadczenie jest adekwatne do rozmiaru doznanej przez powódkę szkody. Zdaniem pozwanego powódka w wyniku wypadku doznała niegroźnych stłuczeń, które nie skutkowały koniecznością hospitalizacji, czy przeprowadzenia zabiegów operacyjnych. Według pozwanego późniejsze dolegliwości na jakie wskazuje powódka, jak i żądanie zwrotu kosztów leczenia pozostają bez związku z przedmiotowym zdarzeniem.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 października 2015 roku w G. doszło do wypadku komunikacyjnego, w wyniku którego poszkodowaną była N. S.. Kierujący pojazdem marki F. nr rej. (...) M. P. naruszył zasady ruchu drogowego, nie ustąpił pierwszeństwa N. S., przechodzącej przez przejście dla pieszych przy ul. (...), skutkiem czego doszło do jej potrącenia.

Po zdarzeniu powódka została przetransportowana karetką do (...) sp.z o.o. w G., gdzie stwierdzono stłuczenie głowy z objawami wstrząśnienia mózgu, uraz skrętny kręgosłupa szyjnego, stłuczenie klatki piersiowej, ogólne potłuczenia ciała. Z uwagi na utrzymujące się objawy bólowe kręgosłupa wraz z zaburzeniami równowagi, kontynuowała leczenie w poradni neurologicznej, poddała się również rehabilitacji. Nosiła gorset ortopedyczny. Przebywała na zwolnieniu lekarskim od dnia 24 października do dnia 6 listopada 2015 r., które przedłużono pierwotnie do dnia 27 listopada 2015 r., następnie zostało przedłużone jeszcze o 21 dni.

/dowód: zeznania świadka M. S. - k. 82-83, zeznania powódki -k.83, dokumentacja medyczna -k. 9-26,32, akta szkody - k. 75 verte/

W wyniku zdarzenia z dnia 11 października 2015 roku N. S. doznała urazu głowy i kręgosłupa szyjnego. Obrażenia skutkowały dolegliwościami bólowymi głowy i kręgosłupa szyjnego o umiarkowanym nasileniu, leczenie trwało 3 miesiące, po tym okresie leczenie zakończono. Powódka wróciła do pracy i nie kontynuowała dalszego leczenia. W wykonanych badaniach TK głowy nie stwierdzono strukturalnych zmian pourazowych, w badaniu (...) kręgosłupa szyjnego drobne zmiany dyskopatyczne kilkupoziomowe, bez związku z doznany urazem. U powódki nie doszło do trwałych następstw urazu.

Powódka odczuwała dolegliwości bólowe o umiarkowanym nasileniu, stopniowo ustępujące. Trwały przez okres 3 miesięcy po urazie i ustąpiły, leczenie, w tym rehabilitację zakończono w dniu 29 stycznia 2016 r. Dolegliwości te nie wpłynęły znacząco na codzienne funkcjonowanie poszkodowanej.

/dowód: pisemna opinia biegłego sądowego z zakresu neurologii J. K. -k. 88-91/

Sprawca szkody M. P. posiadał ubezpieczenie z tytułu odpowiedzialności cywilnej w (...) Spółce Akcyjnej w S..

/okoliczność bezsporna/

Pismem z dnia 10 grudnia 2015 r. powódka zgłosiła szkodę do pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w S., wnosząc jednocześnie o przyznanie kwoty 15.000 zł tytułem zadośćuczynienia oraz kwoty 799,07 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia.

/ dowód: zgłoszenie szkody -k. 27-28, akta szkody - k. 75 verte /

Pismem z dnia 22 grudnia 2015 r. pozwany Ubezpieczyciel poinformował powódkę o przyjęciu zgłoszenia szkody i jej zarejestrowaniu pod nr (...).

/ dowód: pismo z dnia 22 grudnia 2015 r. –k. 29-29 verte, akta szkody - k. 75 verte /

Decyzją z dnia 11 stycznia 2016 r. (...) Spółka Akcyjna w S. przyznała N. S. kwotę 2.000 zł tytułem zadośćuczynienia oraz kwotę 119,02 zł tytułem zwrotu zakupu leków, 35 zł tytułem zwrotu zakupu kołnierza ortopedycznego, 200 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia w oparciu o fakturę nr (...), 15, 05 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu do placówek medycznych.

/dowód: decyzja z dnia 11 stycznia 2016 –k. 30, akta szkody - k. 75 verte /

Pismem z dnia 12 lutego 2016 r. powódka wniosła o dopłatę w zakresie leczenia powypadkowego obejmującego kwotę 536,24 zł z tytułu zakupu leków, konsultacji neurologicznych, kosztu dojazdów do placówek medycznych.

/ dowód: pismo z dnia 12 lutego 2016 r. –k. 31-32, akta szkody - k. 75 verte /

Decyzją z dnia 1 marca 2016 r. (...) Spółka Akcyjna w S. przyznała N. S. dodatkowe odszkodowanie opiewające na kwotę 90,96 zł tytułem zwrotu zakupu leków.

/dowód: decyzja z dnia 1 marca 2016 r. -k. 33 -33 verte, akta szkody - k. 75 verte /

W odpowiedzi na powyższe powódka wniosła do (...) Spółki Akcyjnej w S. o przyznanie odszkodowania w kwocie 956,72 zł tytułem zwrotu kosztów konsultacji neurologicznych i kosztów badań oraz w kwocie 5.692,41 zł tytułem utraconego dochodu.

/dowód: pismo z dnia 17 marca 2016 r. –k. 34-35, akta szkody - k. 75 verte /

Decyzją z dnia 29 marca 2016 r. (...) Spółka Akcyjna w S. przyznała N. S. dodatkowe odszkodowanie opiewające na kwotę 768,72 zł, w tym kwotę 400 zł tytułem zadośćuczynienia, 18,72 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu do placówek medycznych, 350 zł tytułem zwrotu kosztów badania (...).

/dowód: decyzja z dnia 29 marca 2016 r. -k. 36-36 verte, akta szkody - k. 75 verte /

Pismem z dnia 05 maja 2016 r. powódka podtrzymała żądanie w zakresie przyznania kwoty 5.692,41 zł tytułem utraconego dochodu.

/ dowód: pismo z dnia 05 maja 2016 r. wraz z załącznikami –k. 37-48, akta szkody - k. 75 verte /

Decyzją z dnia 16 maja 2016 r. (...) Spółka Akcyjna w S. przyznała N. S. kwotę 1.804,58 zł tytułem utraconego dochodu.

/dowód: decyzja z dnia 16 maja 2016 r. –k. 49- 49 verte, akta szkody - k. 75 verte /

Nadto powódka poniosła nie pokryte przez ubezpieczyciela koszty wizyt neurologicznych w kwocie 180 zł oraz koszt zabiegów rehabilitacyjnych w wysokości 268 zł.

/dowód: faktura z dnia: 02 grudnia 2015 r., 18 grudnia 2015 r., 08 stycznia 2016 r.- akta szkody k. 74 verte/

Pismem z dnia 25 listopada 2016 r. powódka wezwała (...) Spółka Akcyjna w S. do zapłaty kwoty 8.600 zł tytułem zadośćuczynienia oraz odszkodowania w kwocie 508 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia, jednakże bezskutecznie.

/dowód: wezwanie do zapłaty - akta szkody k. 74 verte/

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne w części i w zakresie określonym w wyroku zasługiwało na uwzględnienie.

Stan faktyczny w sprawie był niesporny. W szczególności poza sporem był fakt zaistnienia zdarzenia, w którym powódka doznała uszczerbku na zdrowiu, legitymacja bierna pozwanego oraz fakt wypłacenia powódce kwoty w łącznej wysokości 2.400 zł z tytułu zadośćuczynienia oraz kwoty odszkodowania przyznanej w łącznej wysokości 828,75 zł.

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie załączonej do akt sprawy dokumentacji lekarskiej oraz akt szkody, zeznań powódki N. S. oraz świadka słuchanego w sprawie oraz opinii biegłego sądowego z zakresu neurologii. Opinia ta nie była kwestionowana przez żadną ze stron, Sąd również nie widział potrzeby jej wyjaśniania, czy uzupełniania.

Sąd uznał także za wiarygodne zeznania powódki oraz świadka M. S. uznając, iż są one logiczne, konsekwentne oraz spójne ze sobą. Osoby te dokładnie zrelacjonowały stan zdrowia powódki, wskazywały na przebieg leczenia, który znalazł potwierdzenie w dokumentacji lekarskiej. Sąd opierając swe ustalenia o zeznania strony powodowej oraz świadka miał na uwadze więzy rodzinne łączące wskazane powyżej osoby, tym niemniej Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania prawdziwości zeznań; również strona pozwana nie podważała wiarygodności zeznań zarówno powódki, jak i świadka.

Sąd oddalił wniosek pozwanego o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu psychiatrii na okoliczność czy powódka doznała na skutek zdarzenia na zdrowiu psychicznym, gdyż powódka swoich żądań na takim twierdzeniu nie opierała.

Stosownie art. 822 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Również w tym wypadku dla domagania się odszkodowania trzeba wykazać te same przesłanki, z tą różnicą, że odpowiedzialność ubezpieczyciela niezależna jest od tego, czy sprawca szkody odpowiada na zasadzie winy czy ryzyka (tak H. Ciepła [w:] Komentarz do kodeksu cywilnego. Księga trzecia. Zobowiązania. Tom II, Warszawa 1997, s. 358).

Odpowiedzialność sprawcy zdarzenia, który był ubezpieczony w pozwanym zakładzie ubezpieczeń nie była kwestionowana.

Uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia może być podstawą żądania zadośćuczynienia za krzywdę. Chodzi tu o krzywdę ujmowaną jako cierpienie fizyczne (ból i inne dolegliwości), cierpienia psychiczne (ujemne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała albo rozstroju zdrowia w postaci np. zeszpecenia, niemożności uprawiania działalności artystycznej, naukowej, wyłączenia z normalnego życia itp.). Zadośćuczynienie pieniężne ma na celu przede wszystkim złagodzenie tych cierpień i ma charakter całościowy - powinno stanowić rekompensatę pieniężną za całą krzywdę doznaną przez poszkodowanego, mowa jest bowiem o „odpowiedniej sumie tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę”, przyznawaną jednorazowo.

Kryteria określające zasady ustalania wysokości zadośćuczynienia pieniężnego wypracowane zostały w orzecznictwie Sądu Najwyższego przy założeniu, że celem zadośćuczynienia jest wyłącznie złagodzenie doznanej przez poszkodowanego krzywdy.

I tak, w orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się, że zadośćuczynienie z art. 445 ma przede wszystkim charakter kompensacyjny i tym samym jego wysokość musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość. Wysokość ta nie może być jednak nadmierna w stosunku do doznanej krzywdy i aktualnych stosunków majątkowych społeczeństwa, a więc powinna być utrzymana w rozsądnych granicach (tak SN w wyroku z dnia 26 lutego 1962 r., 4 CR 902/61, OSNCP 1963, nr 5, poz. 107; w wyroku z dnia 24 czerwca 1965 r., I PR 203/65, OSPiKA 1966, poz. 92; por. też wyrok z dnia 22 marca 1978 r., IV CR 79/78). Określenie wysokości zadośćuczynienia powinno być dokonane z uwzględnieniem wszystkich okoliczności mających wpływ na rozmiar doznanej krzywdy, a m.in. również wieku poszkodowanego i czasu trwania jego cierpienia (tak SN w wyroku z dnia 12 kwietnia 1972 r., II CR 57/72, OSNCP

1972, nr 10, poz. 183). Przyznanie poszkodowanemu zadośćuczynienia z art. 445 § 1 zależy od uznania sądu. Sąd bierze przy tym pod uwagę całokształt okoliczności sprawy, w tym szczególnie fakt otrzymania przez poszkodowanego kwoty pieniężnej z tytułu ubezpieczenia od następstw nieszczęśliwych wypadków dokonanego na koszt osoby obowiązanej do odszkodowania. Jeżeli poszkodowany otrzymał z wymienionego tytułu bardzo wysoką kwotę pieniężną, może to prowadzić do oddalenia powództwa o zadośćuczynienie (tak SN w wyroku z dnia 27 sierpnia 1969 r., I PR 224/60, OSNCP 1970, nr 6, poz. 111). Zasadę wyływającą z tego orzeczenia należy odpowiednio zastosować w niniejszej sprawie – kwoty uzyskane już przez powoda uprzednio od ubezpieczyciela skutkować będą obniżeniem należnego mu zadośćuczynienia.

Przede wszystkim jednak, w orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się, że określanie wysokości zadośćuczynienia należy do sfery swobodnego uznania sędziowskiego (wyrok SN z dnia 15 września 1999 r., III CKN 339/98, OSNC 2000/3 poz. 58). Artykuł 445 § 1 k.c. pozostawia - z woli ustawodawcy - znaczną swobodę sądowi orzekającemu w określeniu wysokości należnej sumy pieniężnej (wyrok SN z dnia 5 maja 2000 r., II CKN 1002/98). Określenie „odpowiedniej” sumy zadośćuczynienia wymaga rozważenia wszystkich okoliczności sprawy, w szczególności rodzaju naruszonego dobra i rozmiaru doznanej krzywdy, intensywności naruszenia oraz stopnia winy sprawcy, a także sytuacji majątkowej zobowiązanego (ewentualnie stopnia winy i sytuacji majątkowej zobowiązanego) (tak SN w wyroku z 16 kwietnia 2002 r., V CKN 1010/00, OSNC 2003, nr 4, poz. 56).

Celem ustalenia rozmiarów doznanego przez powódkę uszczerbku na zdrowiu Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu neurologii.

W ocenie Sądu opinia sporządzona została przez osobę mającą odpowiednią wiedzę i doświadczenie z zakresu ww. specjalności w oparciu o odpowiednie przesłanki i metody badawcze. Biegły w sposób poprawny zanalizował stan faktyczny, prawidłowo zgromadził materiał potrzebny do wydania opinii i sporządził opinię uwzględniającą wszystkie aspekty sprawy. Zdaniem Sądu, sporządzona opinia jest jasna, logiczna i wewnętrznie niesprzeczna, stąd nie ma podstaw do kwestionowania wniosków w niej zawartych.

Biegły sądowy z zakresu neurologii wskazał w swojej opinii, iż powódka nie doznała trwałego ani długotrwałego uszczerbku neurologicznego, a jedynie wystąpił u niej krótkotrwały uszczerbek na zdrowiu. Leczenie poszkodowanej trwało trzy miesiące i zostało zakończone, dolegliwości bólowe ustały. Powódka wróciła do pełnej sprawności. Biegły w swej opinii wskazywał, iż rokowania na przyszłość u powódki są dobre, nie przewiduje u poszkodowanej żadnych neurologicznych następstw na przyszłość w związku z przedmiotowym zdarzeniem.

W ocenie Sądu procentowy uszczerbek na zdrowiu poszkodowanego, może być jedną z okoliczności, która pozwala określić wysokość zadośćuczynienia, jednak nie może stanowić jedyne i wyłączne kryterium. Nie uwzględnia ani rozmiaru, ani faktu występowania bólu jaki towarzyszy nie tylko powstaniu urazu, ale i późniejszemu jego leczeniu, ale także faktu i rozmiaru powstania cierpień psychicznych, jakie niewątpliwie pojawiają się już w związku z samym tylko faktem udziału w wypadku komunikacyjnym.

Wydając orzeczenie w sprawie Sąd miał na uwadze wskazaną powyżej opinię, a także zeznania powódki i świadka, które wskazywały na skutki wypadku. Sąd miał w szczególności na uwadze, iż wypadek podczas którego powódka została potrącona na przejściu na pieszych stanowił traumatyczne przeżycie dla poszkodowanej. Pod uwagę należało również wziąć występujące u powódki dolegliwości bólowe, niezdolność do pracy, które trwały przez okres trzech miesięcy, nadto konieczność rehabilitacji.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd uznał, iż łącznie kwota 5.000 zł (z uwzględnieniem wypłaconej już kwoty 2.400 zł) jest kwotą adekwatną do doznanych przez powódkę obrażeń, które nie mają przełożenia na obecny stan jej zdrowia. Sąd orzekając o zadośćuczynieniu miał też na uwadze fakt, że tak określona wysokość zadośćuczynienia nie doprowadzi do jej bezpodstawnego wzbogacenia względem pozwanego.

Odnosząc się do żądania zasądzenia odszkodowania, Sąd uznał je za zasadne jedynie częściowo w zakresie 428 zł. Powódka żądała zwrotu kosztów z tytułu wizyt neurologicznych i kosztów rehabilitacji na łączną kwotę 508

zł. Z dokumentacji medycznej wynika, iż powódka została skierowana zarówno na rehabilitację, jak i do poradni specjalistycznej. Rzeczą powszechnie wiadomą jest długi okres oczekiwania na świadczenia medyczne w ramach (...). Z tego względu w ocenie Sądu zasadnym było korzystania przez powódkę z prywatnej służby zdrowia, tak, by skrócić termin oczekiwania na usługi medyczne. Tym niemniej w ocenie Sądu strona powodowa wykazała zasadność roszczenia jedynie co do kwoty 268 zł, obejmującej koszt rehabilitacji i co do kwoty 160 zł z tytułu wizyt lekarskich u specjalisty z zakresu neurologii. Powyższe wydatki powódka udokumentowała przedkładając do akt szkody faktury VAT z dnia 18 grudnia 2015 r. oraz z dnia 08 stycznia 2016 r. Natomiast w przypadku faktury z dnia 27 listopada 2015 r. powódka nie przedłożyła jej ani do akt sprawy, ani do akt szkody. Z tych względów Sąd uznał, że powódka nie wykazała związku przyczynowo – skutkowego między zdarzeniem z dnia 11 października 2015 r. a ww. kosztem.

Mając na względzie powyższe Sąd na mocy art. 444 §1 kc w zw. 445 kc orzekł jak w punkcie I sentencji, zasądzając od pozwanego na rzecz powódki kwotę 3.028 zł, w tym kwotę 2.600 zł tytułem zadośćuczynienia i kwotę 428 zł tytułem odszkodowania

W pozostałym zakresie powództwo jako niezasadne podlegało oddaleniu.

Sąd na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 817 k.c. przyznał powódce odsetki od dnia 16 grudnia 2016 r. do dnia zapłaty, uznając, iż w tej dacie pozwany pozostawał w opóźnieniu z zapłatą.

O kosztach sądowych Sąd orzekł na mocy art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c. zgodnie z odpowiedzialnością za wynik procesu, obciążając kosztami procesu powódkę w 67 %, a pozwanego w 33 %, pozostawiając ich szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu na mocy art. 108 § 1 k.p.c